

Organ al Comitetului Central al P.M.R.

Anul XXXIV Nr. 6670 Luni 5 iulie 1965 4 PAGINI — 30 BANI

Biblioteca Centrală PROIECTARI DIN TOATE TARILE, UNIPI-VA!

Pag. II-a

Piese decorative sau ferment de opinie?

(RAID-ANCHETA)

Cumpărați hipopotami?

(FOILETON)

EXPOZIȚIA HENRI CATARGI

Imperativul zilei

GRĂBIREA SECERIȘULUI

IN REGIUNEA ARGEȘ

După primele zile de lucru

- Treburi făcute bine și altele... pe jumătate
- În plină recoltare, combine aparținând S. M. T. Radomirești, Vlaici, Movileni și Recea se defectează
- Greutăți provocate de baza de aprovizionare Ștefănești

La fel ca în celelalte regiuni din sudul țării, și în Argeș grânele s-au pierdut. Este deci timpul să se treacă cu toate forțele la recoltat. Se pune întrebarea: este totul pus la punct pentru ca această lucrare să se facă la timp și fără pierderi? Intrucât lucrările au început doar de câteva zile, este dificil să se tragă o concluzie. Dar din discuțiile cu cadrele de conducere din cooperativele agricole și specialiștii de la consiliile agricole, ca și din constatările făcute pe teren, rezultă unele probleme care se ridică destul de ascuțite.

Hotărârile pentru executarea în ritm rapid a recoltatului este funcționarea cu randament sporit a tractoarelor și combinelor.

Or, în raionul Drăgănești Olt unele combine se defectează în scurtă vreme de la începerea lucrului. La cooperativa agricolă Balta Sărată, după cum relatează inginerul agronom Vasile Butnaru, încă din primele ore de seceriș, două din cele 7 combine aparținând S.M.T.-ului Radomirești s-au defectat. O situație asemănătoare este și în raionul Slătina. După cum ne informează tov. Gh. Penescu, vicepreședintele al consiliului agricol raional, la o verificare a modului cum au fost efectuate reparările, a reieșit că unele combine aparținând S.M.T.-urilor Vlaici, Movileni, Recea nu pot fi folo-

sute deoarece au fost reparate de mîntuială.

Este foarte important să se asigure remedierea operativă a unor defecțiuni care se ivesc în timpul lucrului.

Cu ocazia raidului întreprins a reieșit că sînt mașini care stau din cauza lipsei unor piese de schimb și materiale. Tov. V. Mîndra, directorul S.M.T. Recea, arată că acum, în virtutea celei mai importante campanii agricole, 40 tractoare nu au cauciucuri, iar la combine lipsesc unele piese. De ce se întâmplă acest lucru? După cum relatează conducătorii unor S.M.T.-uri, cele mai mari greutăți le provoacă baza de aprovizionare Ștefănești. De aici lipsesc tocmai piesele absolute necesare și care au fost solicitate din timp. Și în alte campanii agricole, această bază a provocat numeroase greutăți S.M.T.-urilor.

Secerișul întîrzie și datorită faptului că acum, în plin sezon de lucru, unele unități din raionul Drăgănești Olt duc lipsă de saci și sfoară. Cooperatorii din Radomirești, Comani, Călinești dau din colț în colț, ca nu au în ce transporta grîul, cu ce lega sacii. Din această cauză combinele stau,

pierzîndu-se mult timp prețios. Asemenea probleme măruntă la prima vedere, dar care pot provoca multe întîrzieri, trebuie rezolvate cât mai repede.

O grijă deosebită trebuie acordată transportului și depozitării recoltei.

Și în această privință se semnalează unele deficiențe. Pînă în clipa de față I.R.T.A. Argeș nu a trimis în raionul Drăgănești Olt camioanele solicitate de unitățile agricole. Mai este oare nevoie să amintim conducătorilor acestor întreprinderi de transport importanța acțiunii de recoltare și răspunderea ce le revine pentru asigurarea mijloacelor de transport?

Destul de rău se stă și cu spațiile de depozitare. La Slătina și Drăgănești există unele magazii care nici pînă la această dată nu au fost curățate și dezinfectate. Merceologii susțin că nu au primit dispoziții de la C.R.R. Argeș. Este inutil să mai comentăm atitudinea acestor salariați. Mai trebuie adăugat că drumurile de acces spre cele două baze amintite sînt impracticabile, fapt care creează multe neajunsuri la transportul cerealelor.

Iată deci câteva probleme legate de campania de vară, care nu au fost rezolvate în mod corespunzător în regiunea Argeș. Organele de partid, consiliile agricole au datoria să se ocupe cu cea mai mare operativitate de lichidarea deficiențelor, astfel ca lucrările de recoltare să se efectueze fără întîrzieri în toate unitățile agricole.

Gh. CIRTEA
coresp. „Știința”

„Scenografia” străzii

de Dan NEMȚEANU

Strada, ca manifestare a vieții colective, constituie un spectacol permanent care definește orașul și oamenii, de multe ori mai sugestiv și mai surprinzător decît ar face-o un reportaj. Decorul străzii, elementul definitoriu, e alcătuit din arhitectura clădirilor, vitrine, firme, reclame și afișe, elemente decorative care, dincolo de funcția lor utilitară, trebuie să aibă și o valoare estetică, iar ansamblul lor — să creeze o viziune armonioasă. Și strada trebuie să aibă „scenografia” ei.

Dintr-o deformare profesională urmăresc adesea corolațiile făcute sau contrasentele neplăcute care se creează zilnic în jurul nostru, în diferite medii de activitate, pe stradă, în localuri, în magazine sau în săli de spectacol. În raport cu progresul permanent care se realizează în toate domeniile, problemele legate de estetica străzii sînt încă nesatisfăcător rezolvate. Cred că deficiențele în acest domeniu trebuie mereu semnalate, remedierea lor însemnând creșterea sensibilității artistice a oamenilor față de mediul înconjurător, o dovadă de civilizație și cultură, necesară și conformă vieții noastre.

Unul dintre sectoarele care dau o amprentă specifică străzii este cel al vitrinelor. Fiecare vitrină poate fi considerată o mică scenă în care, cu aceeași grijă, inventivitate și bun gust, necesare creării unui decor de fațadă, trebuie să fie realizată cea mai reușită prezentare a exponatelor. Dacă la Galeriile de Artă Onești obiectele sînt înfățișate armonios și atractiv prezentate, peste drum se desfoară urfetele vitrine ale magazinului de artizanat, înfățișate pline-ochi, de parcă produsele ar fi fost răsturnate direct din lăzile de ambalaj. În veșnicul talmeș-balmeș de obiecte, rareori cite o festăsură sau ceramică neagră de Suceava educ

aminte de strictețea și rafinamentul adevăratei arte populare, nici pe departe prezentată așa cum s-ar cuveni în aceste magazine mult frecventate și de străini. Pășărele din lemn și sîrmă, bibelouri de un prost gust duios, toate acestea ar trebui să dispară cît mai repede și să fie înlocuite cu adevăratele creații populare, veritabili mesageri ai artei noastre. În vitrinele cofetărilor mari (Republica, Scala) e supărătoare apariția solemnă, de cîteva ori pe an, a unor lăvi cu „capodopere” făcute din zahăr colorat, a unor pilici sau nepilici (dar de aceeași dimensiune) în hore voinicești sau alte ipostaze zglobii, cu zoroane dubioase, unde neavîntea execuției aliate cu un copios prost gust nu au nici măcar farmecul obiectelor de Moși, modestia mijloacelor fiind înlocuită cu opulența execuției și înfrîntă de cadrul perfect nepotrivit din jur: plus drapel, cu tigri sau coșii de porțelan și eventual imitații de prăjiiuri din gips (un pop-art autohton care nu-și știe numele). Magazinul „Muzica” avea la deschiderea vitrinei aranjate cu grijă și în concordanță cu decorația interioară. Exigența celor care aranjează vitrinele a scăzut și acum avem prilejul să vedem o vitrină consacrată imprimărilor de opere, unde abundă, prin discursuri, multe și prea mici fotografii din spectacole, toate dominate de cuvîntul OPERETA realizat din litere lăzile dintr-un material plastic alb și poros, mai potrivit cu vitrinele magazinului „Polar”, unde îl și înfrîm de alifluf.

(Continuare în pag. a III-a)

REPORTAJ DIN TURCIA

Cu poziția sa unică la răscrucea a două continente, cu palatele și moscheile sale, cu contrastele sale puternice, Istanbulul este unul din cele mai interesante orașe din lume. Porțiunea din bulevardul Atatürk, cuprinsă între capătul podului cu același nume și străvechiul apeduct al împăratului Valens, mi s-a părut un colț caracteristic din acest punct de vedere. În cartierul Unkapanı, un aspect de modernizare. În piața din fața podului și, mai departe, în apropierea noului sediu al primăriei, se amenajează două pasaje subterane. Rezolvarea problemei circulației este deosebit de dificilă în acest oraș unde o mare parte a străzilor sînt înguste, iar multe dintre ele sînt așezate în pantă mai mari de 45 de grade. Se spune că un expert străin invitat de municipalitate, după ce a studiat situația la fața locului, a recomandat ca ea să fie rezolvată prin... dărîmarea orașului și construirea unui nou artere de circulație.

Dar între cele două zone în care se desfoară lucrările, pe o porțiune de circa un kilometru, printre blocurile în care își au sediul cîteva bănci și întreprinderi comerciale apar locuințe mult mai modeste, printre care adevărate cocioabe. Pînă și în zidul străvechi al apeductului descoperi mici atele și prăvălii aome-najate cu ajutorul clorva scînduri și table de tînchea. În piața din fața podului Atatürk vezi printre grămizile de pămînt și de-a lungul cheului, dezonțenții de circulația intensă, grupe de cetățeni îmbrăcați cu haine și cămăși pelice, unii cu șepci ponosite pe cap avid vizuindu-și ochii fără o ocupație pre-

ciad. O notabilitate a orașului îmi spunea că aflural de țărani ce sosesc la Istanbul dinapre aștele Anatoliei în căutare de lucru, deși s-a mai redus intructiva în ultima vreme, însușează încă vreo 70-80.000 de oameni anual. Se lasă noaptea, cu manta de catifea neagră a iutnericului. De la ferestra hotelului „Pera Palas”, de unde zăua admir panorama marelui triumphi de apă al Cornului de Aur pe care plutește vapoare albe și mici, nu se mai vîd decît lucirile milor de ferestre luminate ale orașului. Locul imaginilor policrome ale zilei îl acu impresiile sonore. Peste zgomotul circulației care urcă de jos, din stradă, pînă la orele 22, se suprapune, cam pe la orele 21,30, vocea muzicului de la cea mai apropiată moschee, amplificată

prin mijloace moderne de difuzare; ea cheamă pe credincioși la ultima dintre cele cinci rugăciuni cotidiene ale cultului musulman. În oraș, viața continuă însă într-un ritm tumultuos. Prin una din străduțele înguste și fatuocose, alt de caracteristic vechiului Istanbul, se ajunge, nu peste mult timp, pe Istiklal Caddesi (Bulevardul Independenței). Este principala stradă comercială din Beyoğlu, cartierul european al orașului. Începe de la gara „uneului” (pe aci urcă și coboară, de pe cheul portului, „cel mai vechi teubteran din lume”, construit în 1873) și se termină după vreo 2 km în piața Taksim, unde se înalță monumentul celor cîștiji în războiul de independență (1921-1923). Nu numai pe Istiklal Caddesi, dar și pe o înțreagă zonă în jurul ace-

stei străzi, Hermes este bine reprezentat. Cîte două trotuare cu magazine arătoase de pe stradă principală sînt dublate și triplate de sute de prăvălii și prăvălioaie minuscule, care se înșiră una lângă alta pe străzile și străduțele vecine. Frumosul oraș de pe țărmurile Bosforului este și cel mai important centru industrial al Turciei. Dl. Ficaret Șener, secretarul adjunct al Camerei de industrie din Istanbul, îmi vorbește despre acest aspect. Circa 60 la sută din industria noastră privată se găsește la Istanbul, îmi spune dinșul. Nu mă refer la sectorul etalizat al industriei, care nu este de competența mea, adăugă el.

A. CERNEA

(Continuare în pag. a IV-a)

Marea valoare a lemnului

Ing. MIHAI SUDER
ministru
economiei forestiere

Pădurile reprezintă o importantă bogăție naturală a țării noastre, de mare valoare economică. Valorificarea rațională a acestei avuții ocupă un loc de primă însemnătate în planurile de dezvoltare a economiei naționale elaborate de partid. În anii construcției socialiste s-a trecut la metode noi, mai judicioase, de exploatare a pădurilor, s-a inițiat un program amplu de valorificare superioară și complexă a „aurului verde” al țării. Proiectul de Directive ale celui de-al IV-lea Congres al partidului prevede ca în 1966-1970 să se asigure în continuare gospodărirea rațională a fondului forestier, producția globală în exploatarea și prelucrarea lemnului urmînd să crească cu circa 35 la sută. Sînt sarcini mobilizatoare, pe deplin realizabile.

Creșterea volumului de lemn de lucru, sporirea producției de bu-nuri destinate populației presupun o activitate perseverentă pentru refacerea patrimoniului forestier. Datorită măsurilor luate, această avuție a țării crește an de an. În perioada planului sesenal s-au împădurit, în condiții agrotehnice superioare, peste 435.000 de hectare, folosindu-se material săditor de cea mai bună calitate, produs în pepiniere centrale. Fără a se diminua ponderea culturilor de rășinoase, care a reprezentat mai mult de jumătate din suprafața împădurită în ultimii ani, s-au extins și se vor extinde în continuare speciile repede crescătoare și de valoare economică ridicată: popul negru hibrid, salcia selecționată, laricele, duglasul, pinul, salcîmul. Numai de pe suprafața plantată cu plop negru hibrid existentă la sfîrșitul acestui an (peste 50.000 de hectare) se va putea recolta anual, începînd din 1975, peste 800.000 mc masă lemnoasă de calitate superioară. În următorii cinci ani se prevede împădurirea unei suprafețe de 275.000 de hectare. Extinderea culturilor de plop negru hibrid va constitui în viitorul cîincinal o sarcină importantă a ministerului nostru, a ocoalelor silvice din zonele de cîmpie și coline joase; concomitent, va trebui să dăm o atenție sporită creării pepinierele mari de rășinoase în regiunea de munte, selecționării arborilor pentru semințe.

Necesitățile de material lemnos ale economiei naționale, precum și cerințele de export sînt în continuă creștere. Satisfacerea lor presupune exploatarea unor suprafețe de păduri care, în mod normal, se refac în perioade îndelungate. Căuta rațională de soluționare a acestei probleme, verificată de practica din ultimii ani, nu constă în sporirea volumului de tăieri, ci în luarea de măsuri

eficiente care să asigure reducerea la minimum a pierderilor de exploatare și creșterea procentului lemnului de lucru. Experiența acumulată în extinderea exploatarea foioaselor și în primul rînd a fagului — specie preponderentă în fondul forestier al țării noastre — o vom dezvolta în anii viitorului cîincinal. Vom lua toate măsurile pentru menținerea cotei a-tare de tăieri la un nivel constant, prin ridicarea gradului de valorificare a lemnului, în principal pe seama sporirii proporției masei lemnoase destinate prelucrării industriale. Este însă necesar ca unitățile de exploatare să organizeze mai bine munca de sortare în pădure a masei lemnoase, să asigure valorificarea într-o proporție mai ridicată a lemnului de dimensiuni mici. O atenție deosebită trebuie acordată folosirii pe scară mai largă a metodelor avansate de lucru, extinderii exploatarea în trunchiuri lungi și catarce, generalizării brigăzilor complexe cu acord global.

În economia forestieră mondială, țara noastră se situează printre statele care au redus cel mai mult pierderile de exploatare, acestea ajungînd la 3,9 la sută. Desigur, aceasta nu poate constitui o limită. Va trebui ca direcțiile regionale ale economiei forestiere, întreprinderile de exploatare și specialiștii din minister să stabilească noi măsuri pentru ca lemnul exploatat să-și găsească o valorificare integrală și rațională. Există condiții ca prevederile Directivei, de a spori pînă în 1970 proporția lemnului pentru utilizări industriale la 75 la sută din volumul total al masei lemnoase exploatate, să fie îndeplinite cu succes.

(Continuare în pag. a III-a)

SĂPTĂMÎNA MUZICII ROMÂNEȘTI

Stagiunea simfonică s-a încheiat de-o săptămîna. Cu toate acestea, Ateneul și Studioul Radioteleviziunii, săliile filarmonicilor din 15 mari orașe ale țării au continuat să primească vizita pasionaților ascultători ai muzicii. Compozitorii și interpretii noștri, marile formații orchestrale și ansamblurile corale și de cameră participă, în împlinirea celui de-al IV-lea Congres al partidului, la Săptămîna muzicii românești.

Programele celor peste 20 de concerte și recitaluri sînt alcătuite integral din lucrări originale, multe dintre ele

scrise în ultimii ani. Deosebit de interesant este faptul că sînt prezente în această manifestare și 9 prime auctoři de A. Mendelssohn, Ștefan Niculescu, Wilhelm Berger, L. Meștanu, M. Eiscovici, Corneliu Cezar, Mihai Klepper, Irina Odăgescu și Andrei Porlety.

Alături de alte asemenea manifestări, ca Săptămîna dramaturgic originală, Decada teatrului dramatic, Festivalul filmului de la Mamaia — Săptămîna muzicii românești constituie un moment interesant și atractiv în viața noastră artistică.

M. SIMIONESCU

Ce bine e!... Foto: Gh. Viniliș

Pe țărmurile Cornului de Aur

Pe țărmurile Cornului de Aur, în ultima vreme, însușează încă vreo 70-80.000 de oameni anual. Se lasă noaptea, cu manta de catifea neagră a iutnericului. De la ferestra hotelului „Pera Palas”, de unde zăua admir panorama marelui triumphi de apă al Cornului de Aur pe care plutește vapoare albe și mici, nu se mai vîd decît lucirile milor de ferestre luminate ale orașului. Locul imaginilor policrome ale zilei îl acu impresiile sonore. Peste zgomotul circulației care urcă de jos, din stradă, pînă la orele 22, se suprapune, cam pe la orele 21,30, vocea muzicului de la cea mai apropiată moschee, amplificată

prin mijloace moderne de difuzare; ea cheamă pe credincioși la ultima dintre cele cinci rugăciuni cotidiene ale cultului musulman. În oraș, viața continuă însă într-un ritm tumultuos. Prin una din străduțele înguste și fatuocose, alt de caracteristic vechiului Istanbul, se ajunge, nu peste mult timp, pe Istiklal Caddesi (Bulevardul Independenței). Este principala stradă comercială din Beyoğlu, cartierul european al orașului. Începe de la gara „uneului” (pe aci urcă și coboară, de pe cheul portului, „cel mai vechi teubteran din lume”, construit în 1873) și se termină după vreo 2 km în piața Taksim, unde se înalță monumentul celor cîștiji în războiul de independență (1921-1923). Nu numai pe Istiklal Caddesi, dar și pe o înțreagă zonă în jurul ace-

stei străzi, Hermes este bine reprezentat. Cîte două trotuare cu magazine arătoase de pe stradă principală sînt dublate și triplate de sute de prăvălii și prăvălioaie minuscule, care se înșiră una lângă alta pe străzile și străduțele vecine. Frumosul oraș de pe țărmurile Bosforului este și cel mai important centru industrial al Turciei. Dl. Ficaret Șener, secretarul adjunct al Camerei de industrie din Istanbul, îmi vorbește despre acest aspect. Circa 60 la sută din industria noastră privată se găsește la Istanbul, îmi spune dinșul. Nu mă refer la sectorul etalizat al industriei, care nu este de competența mea, adăugă el.

A. CERNEA

(Continuare în pag. a IV-a)

Pag. III-a

SPORT

- S-au încheiat campionatele mondiale de floretă-lemele. (Olga Orban-Szabo s-a clasat pe locul II)
- Clujul și Piteștiul în finala „Cupei R. P. Române” la loto
- Ciclism pe litoral
- Alte știri din țară și de peste hotare

PIESE DECORATIVE SAU FERMENT DE OPINIE ?

RAID
ANCHETA

● „Nervul” problemei: rolul activ al gazetelor de perete ● Între precizia micro-metrului și stilul pompieristic ● Parcă ar fi scrise de aceeași mină! ● Sub scară, să n-o bată soarele... ● O manie a zorzoanelor ● „Cu critica e o poveste”

Dialogul următor poate sluji drept motto: — Cum oglindește gazeta de perete activitatea din secția dv. — „Oglindește” nu e un termen potrivit. — Aveți ceva împotriva lui? — În acest caz, da. Se spune în mod curent că gazeta de perete este o oglindă. Cred însă că unei gazete de perete i se cere mai mult decât simpla reflectare. Ea trebuie să fie un ferment de opinie, o prezență activă în viața de toate zilele a colectivului. Să dezbătă probleme, să intervină, să stărnească ecou. Altminteri, ce rost ar mai avea ?

cole pline de generalități, scrise pe un ton călduț; cu singura grijă parcă de a nu rămâne spații goale. Impresie confirmată astfel: — Tovarășe Breasliă, cum se explică faptul că ați scris un articol atât de general? Nu vă ciocniți zilnic de problemele calității? — Intrebarea i-am adresat-o șefului C.T.C. din sectorul acoperiri galvanice. — Ba da. Însă din cauza vitezei... — Stilul pompieristic. Contrastul lui: felul cum acționează colectivul de redacție (condus de Ana Brates) al gazetei de perete din secția nr. 1 confectionii pentru femei a Fabricii de confecții și tricotaie „București”. Temele articolelor, din vreme stabilită, sînt discutate amănunțit cu autorul. De retinut, pentru varietatea preocupărilor, cîteva titluri specifice la întimplare: „Asistența tehnică pe primul plan”, „Tribuna controlului de calitate” (rubrică permanentă), „Cum m-am pregătit să devin membru de partid”, „Față-n față cu documentația tehnică” (Scrisoare deschisă adresată serviciului tehnic), „Control în lanț sau slăbiciuni în lanț?”, „Să ne respectăm tovarășii de muncă”. Conceptul cu vizibilitate pasivă, transmisă de altfel și cititorilor săi, gazeta are culoare și personalitate.

— Și iată un alt contrast: între nivelul acestei gazete și cel al altora din aceeași fabrică — șterse, lipsite de nerv, uniforme. O uniformitate care ucide. Parcă toate ar fi gândite de aceeași mină și scrise de aceeași mină. — După o lungă investigație fără rezultat pe întreg șantierul Centralei de termoficare București-Sud, ne sare în ajutor un ghid: — Căutați gazeta de perete? E la pavilionul administrativ. În hol, sub scară. — Minunat loc. Ferit de praf, de soarele arzător. Și totuși (sau tocmai de aceea) gazeta e cam... decorată: o tăietură veche dintr-un ziar central (despre o fază de mult depășită a șantierului), un articol despre copii (1 iunie), altul despre concedii. Locșorul de sub scară, ferirea gazetei de freacățul marelui șantier își găsește un corespondent fidel în structura colectivului de redacție: cei cinci membri sînt toți oameni de birou. — Nicl un muncitor-constructor, dintre sute și sute? — Adevărat — ne lămură Marin Neacsu, locțiitorul secretarului organizației de partid. Însă e vorba de pricerepe la scris. Avem în colectiv un băiat de talent, desenatorul Mircea. El ne face și toate inscripțiile de pe șantier. — E responsabilul gazetei? — Nu. Responsabil e un tovarăș cu răspundere: adjunctul șefului de șantier. E foarte priceput. — Se prea poate. Dar te întreb: încredințarea gazetei de perete șefului de șantier, ad-junct al șantierului e oare de natură să stimuleze critica? Aici, ca și în alte părți unde gazetele de perete stau pe sub „scări”, în umbra vieții, ele trebuie să-și ocupe — la propriu și la figurat — locul central în atenția celor cărora li se adresează. Și să fie scrise de ei.

mijloace ale unei publicități dinamice, fierbinți — înțrețin, se știe, pulsul atenției generale. Se petrec însă fenomene curioase. Unele gazete de perete se transformă, prin neprimire, în veritabile arhive. Îngăbenite, articolele capătă patina manuscriselor rare... — Se apropie vremea secerișului, dar gazetele de perete ale cooperativei agricole de producție din Leș și ale S.M.T. Ghiorac, raionul Salonta, mobilizază... Cu toate forțele la înfrînările de primăvară. La uzinele „Victoria” din Călan, cîteva gazete vestesc apropierea zilei de 1 Mai. — La oțelăria uzinei „Tractorul”, în fața unei gazete de perete îmbătrînită, tehnologul Iosif Mate ridică din umeri. — Am multe sarcini, nu le pot cuprinde pe toate. Sînt membru al biroului organizației de bază, propagandist și responsabil al gazetei de perete. — Cum poate fi lăsată la voia întâmplării apariția regulată a acestor gazete? Nu le controlează, nu le îndrumă nimeni? Există, mărturisitor sau nu, în îndrumarea și în conținutul lor, o preocupare de a lăsa gazeta în grija unui singur om, a responsabilului și de a o lua în atenție doar în preajma marilor sărbători. Și, poate nimic nu grevează mai tare asupra rostului unor gazete de perete decît mentalitatea păgubitoare, de esență formalistă, a „festivismului”. Gazeta de perete e un tovarăș de fierce zi al colectivului, nu un oaspe care apare doar la zile mari în haine sărbătorești.

O manie a grandiosului (spirit de paradă plus prost gust) a transformat unele gazete de perete într-un fel de piese decorative monumentale sau într-un mobilier ciudat... nici bufet, nici dulap. Furnir de nuc și aluminiu, bare nichelate, șiruri de ghiveci cu flori, catifele și mătase. Pentru ce? Cine poate confunda eleganta simplității (aspect atrăgător, datorat bunului gust și economiei de mijloace, ca a celei construcții greoaie care strivesc, sub fast și pompă, conținutul? — Avem cîteva gazete numai vopsele, fier forjat, neon și tot felul de zorzoane. Dar oamenii nu prea zăbovesc lingă ele — recunoaște Gheorghe Popescu, responsabilul gazetei centrale de la uzinele „Victoria”-Călan. De ce? Sînt neinteresante. Nu ridică probleme de interes larg. Nu se apată cu îndrăzneală de lipsuri. — Și vezi criticat un maestru sau un inginer. Multe responsabile de gazete își spun: „de ce să-mi aprind paie-n cap cu critici?”

Cam același lucru îl mărturisesc Ioan Apostu, responsabilul gazetei de perete din sectorul sașiu de la „Tractorul”. Lipsuri sînt destule în sector, dar articolele plutesc într-o nețulburată cuminenție. De ce nu critică? — Ușor de spus, filozofează responsabilul. Dar cu critica e o poveste... — Adevărat, e o poveste. Cum să nu fie, dacă gazetele de perete — a căror menire este tocmai de a contribui la crearea, la promovarea unei opinii înalte, combative — se complac într-o dulce așteptare, în umbra vieții, ele trebuie să-și ocupe — la propriu și la figurat — locul central în atenția celor cărora li se adresează. Și să fie scrise de ei.

Schimbară unui articol de la o zi la alta, „ediția specială” — Raid-anchetă realizat de Victor VÎNTU în colaborare cu coresp. regionali: Nicolae MOCANU, Laurențiu VIKI

Expoziția Henri Catargi

Că Henri Catargi, artist din generația de 70 de ani, este la vîrstă aceasta la fel de activ, și de creator activ, ca în plină tinerețe, o demonstrează cu prisosință înalta calitate estetică a celor patruzeci de picturi, în ulei și în acuarelă, pe care le întrunește expoziția recentă. Peisagist de o viziune cu totul proprie, impregnată de o sensibilitate clasică pentru marea tradiție a picturii, Henri Catargi a făcut după 29 August 1944 pasul de la peisajul și natura moartă, practicate predilect în perioada dintre cele două războaie, la portretul individual și de grup, ca și la compoziția inspirată din viața cotidiană, dîndu-ne în ultimele două decenii neuitate imagini de oameni ai muncii, țărani cooperatori și muncitori din industrie, în figurile cărora artistul surprinde noblețea inegalabilă a unui mare echilibru moral, a unei armonice structuri interioare. Caracterul exemplar al acestor portrete, prezentate ca atare sau integrate în scene „de gen” semnificative pentru zilele noastre, a ridicat mesajul artei lui Catargi pe o treaptă superioară de comunicare a valorilor umaniste.

Integrarea, în opera sa, a aspectelor noi pe care revoluția din țara noastră le-a conferit peisajului, a produs, mai ales prin descoperirea de către pictor a valențelor poetice incluse în priveliștea industrială. De foarte recentă dată — un an, un an și jumătate — sînt peisajele din raionul și șantierul, prezente în expoziția de față, prefigurând în cele imediat anterioare prin cîteva tablouri ce înregistrau încăntarea artistului în fața universului geometric nou de forme descoperit în halele și scările industriei metalurgice și în șantierele navale. Plenitudinea pe care o permite construcția unui tablou, limbajul saturaț de geometrie ce traduce prezența obiectului industrial (arhitectură și masină, deopotrivă și simultan), îl conduce pe artist la o euforie, în care lirismul său se regăsește intact, dar transpus, cum am putea spune, la o octavă superioară. E ca o descoperire de nouă structură muzicală, menită să întregască registrul afectiv al artistului și imaginea lui, despre lume, îmbogățită cu un element în care natura și omul își au fiecare partea lor. Pictorul adaugă astfel la suita, miraculos de tinerește realizată, a peisajelor ce condensează biografia pămîntului patriei, receptate cu specificul lor geologic și geografic, o altă suită, în care aspectul vizual al priveliștii este rezultatul intervenției conștente a omului, a muncii colective pentru transformarea naturii.

Pentru ca un conțentativ ca Henri Catargi să fi putut ajunge la aceasta, este limpede că suferința sau a trebuit să se descopere adînc impregnat de transformările mediului. Catargi are nu numai crizele necesare ca să le recepțeze, ci și timbrul sufletesc corespunzător rezonanței lor lirice. Mulți artiști au abordat, o dată cu genul peisajului industrial, tema nouă a transformării aspectului naturii prin voința omului. Dar e rar să găsești un suflet atât de grandios (și de grandios fără nici o retorică, fără ostentație, prin simpla oglinzire și selecție a structu-

Două dintre lucrările lui H. Catargi aflate în expoziția personală a pictorului: „ȚARANCA CU COȘUL” (sus) și „NATURA STATICA” (jos)

Ion FRUNZETTI

FOILETON de Nicuță TANASE

Cînd am fost ultima oară în Africa ecuatorială m-am împrietinit cu o multime de băștinași. Stăteam de vorbă cu ei pînă mi se închideau ochii de somn. Dar nu mă culcam. Treăream din lulea, mincam banane, curmale și arahide, și iar discuteam. Nu e prea lesne de explicat ce pricutea s-a legat între mine și ei. La despărțire, toți prietenii mei au plîns. Șeful unui trib mi-a spus într-o limbă necunoscută de dumneavoastră: — Ce dorință ai? Spune-mi ce dorință ai și ca semn de veșnică prietenie îți-o îndeplinesc. — Am avut de lucru și am spus: — Acasă la mine am pisică, am soricari, cîine lup, am cîteva gădaci de bucătărie... Eu iubesc foarte mult animalele, și în special hipopotamii. Dacă așa avea la mine acasă, la București, un hipopotam, as face praf toți vecinii mei care au Wartburg-uri, Fiat-uri de 850, 1100, 1300... — E elatimud la (să vă traduc: „al dumitale e”). — Frumos animal și mai ales blînd. Dar avea peste 2000 de kilograme. Și în vară mea, oricît mi-aș fi chinuit, n-ar fi intrat. M-am scuzat: — Știi, eu nu plec direct la București, altminteri îl luam. Am altă rută. De aici mă duc în Etiopia, să iau un interviu pentru „Sportul popular” maratonistului Bikila Abebe, de-acolo merg la Teheran, și numai după ce-mi vizitez niște rude din Pamar, mă întorc în Piața Romană, unde locuiesc.

Cumpărați hipopotami ?

— Am îmbrățișat, ne-am luat adresele, m-au condus toți pînă la prima stație de cămille... — Am călătorit eu cit am călătorit și cînd am ajuns acasă — cea mai mare surpriză a vieții mele: la Vama din București mă așteptau 649 de hipopotami. Prietenii mei, foarte atenți, îmi trimiseră 650, unul însă a murit pe drum. Mi-au mai trimis o girafă, zece antilope și un bîleț: „At dumitale sînt numai zece, restul pînă la 650 vinde-i și trimite-ne banii în rate lunare, ori chiar trimestriale”. Spuneți și dumneavoastră ce poate să facă un biet european cu zece hipopotami și unde să vîndă restul? Cu girafa am rezolvat. O întrebunțez în loc de prîjînd de rufe, din cele 10 antilope mi-am făcut pantofii Guban. M-am dus pe la toți prietenii mei și i-am întrebat: — Cumpărați hipopotami? Ii dau și-n rate. — Deși prietenii, s-au uitat la mine ca la un televizor fără tub catodic. Am încercat la o grădini zoologică. — Noi îi-am cumpăra unul, hai chiar doi. Dar n-avem loc și nici măcar un fluviu ca-n Africa. Dacă am avea fonduri de investiții, am trage un fluviu prin spatele grădini zoologice. Cu plăcere, dar nu se poate. — Am încercat la Circ. Directorul m-a întrebat: — Ce fac hipopotamii dumitale? — Multumesc, bine sîntătoși. — Întrebam ce număr de atracție se pricepe să facă, nu cum se simt. — Dacă am văzut că mă ia așa, am plecat. Bineînțeles necăjit. Ce fac cu 649 de hipopotami? Puteți să mă faceți mistic, puteți spune orice despre mine, dar există o putere supraomenească. Și puterea asta supraomenească mi-a bătut la ușă. Era întruchipată în urecești. Mi-a zis: — Am aflat că dumneata ai niște hipopotami greu vandabili. — Vrei să scapi de ei? — Mai e vorbă? — Vrem să-ți dăm o mină de ajutor. Trimite-mi-i mie. — De la U.R.C.C.-Craiova. Ii trimiți la depozitul de lingă gară și în cîteva săptămîni te scap de ei. Ii spun responsabilului că ai discutat cu mine. — Așa am făcut și am scăpat de hipopotami. E adevărat că se naște întrebarea: Cum au fost vinduți și cui? Credeți-mă, în momentul cînd am primit decontul, m-am mirat și eu. M-am deplasat la depozitul U.R.C.C. de lingă gară. — Tovarășe responsabil, cum ai vîndut hipopotamii? — Cu amănuntul. Cite unul de fiecare cumpărător. — Aveți aici în Craiova oameni care duc lipsă de hipopotami?

— Nu. — Atunci? — I-am obligat să-i cumpere. Cum? Simplu. „Arta lemnului” Craiova execută un tip de mobilă care este grozav de căutat. Cînd au doritorii de mobilă că ne sosește garniturii în depozit vin de cu noaptea, fac liste, se dau bonuri de ordine... — Și hipopotamul? — Greu mai înțelege... care vrea să intre în posesiunea unei garnituri tip „hipopotam” îl obligăm să cumpere și un hipopotam. — Și dacă refuză? — Dacă refuză? Nu cumpără hipopotam, nu cumpără nici mobilă. Strigăm: „Altul la rînd”. — Și înainte de a vă veni hipopotamii? Ce vindeți pe lingă mobilă? — Altă marfă. De pîidă paturi pentru copii ori de o sută de lei cîrți de autori greu vandabili... — Am auzit că și cocciuge. — Poate în altă parte. La noi nu. Nu ținem asemenea articole. — Dar dacă ați ține și ați avea stocuri supranormative? — Cu aprobare de la șefi, am scăpa de ele. — Hipopotamii i-ați terminat. De-acum încolo cum vă descurcați? — Nu ne duce grija. — Totuși, ca să-i ajut, am scris prietenilor mei din Africa să-mi mai trimită un stoc de 1000 hipopotami, 1000 de cămille, 1000 de girafe, 1000 de clefanți... Abia după ce am făcut comanda, mi-am dat seama că am făcut o neobișnuită. — Ce fac eu cu atîtea animale sălbatce, dacă se iau cîmba măsura la Craiova să nu se mai vîndă măfuri în mod condiționat? Dar nu cred că se iau măsuri!

P. S.

Acest foileton a fost scris după scrisoarea trimisă redacției de cititorul nostru Andrei Filon, care și-a cumpărat mobilă tip „Oltenia”, dar care n-a avut fericita ocazie să pună mina pe un hipopotam, ci doar pe niște cărți în valoare de o sută de lei. — Aceiași frîgi pe care le mai avea de la cumpărarea frigiderului.

CINEMATOGRAFE

Laleaua neagră — film pentru ecran panoramic: Patria (Bd. Magheru nr. 12-14). Tăltărire la Ischia — cinematiscop: Republica (Bd. Gh. Gheorghiu-Dej nr. 6), Grădina „Progresul” (Str. Ion Vidu nr. 5). America, America (ambele serii): Luceafărul (Bd. 1848 nr. 6), Grădina „Doina” (Str. 1848 nr. 9), Grivita (Calea Grivitei — podul Basarab), Flacăra (Calea Dușesti nr. 22), Miorița (Calea Mosilor nr. 127). Învierea (ambele serii): Luceafărul (Bd. Magheru nr. 29). Săritura în întuneric (completează Arta chineză de decupare): Capitol (Bd. Gh. Gheorghiu-Dej nr. 16 — rulează și la grădini), Floreasca (Str. J. S. Bach nr. 2). Jungla tragică: Festival (Bd. Gh. Gheorghiu-Dej nr. 15, rulează și la grădini), Feroc (Calea Grivitei nr. 80), Flamura (Sos. Giurgiului nr. 153). Căldul (completează Gura lumii): Victoria (Bd. Gh. Gheorghiu-Dej nr. 7), Iancuik — cinematiscop (ambele serii): Central (Bd. Gh. Gheorghiu-Dej nr. 2). Bădăranii (completează Noi și soarele): Lumina (Bd. Gh. Gheorghiu-Dej nr. 12). Sere culmi: Union (Str. 13 Decembrie nr. 5-7), Dacia (Calea Grivitei nr. 137). Program pentru copii: Doina (Str. Doamnei nr. 9). Asta-i tot ce s-a întîmplat (completează Zilele Sigheșoarei): Doina (Str. Doamnei nr. 9). Trei grăunți — Căli arabi — La hotărî a două lumi — Acolo unde Carpații înfrîng Dunărea: Timpuiri Ne (Bd. Gh. Gheorghiu-Dej nr. 18). Casa Ricordi: Giulești (Calea Giuleștilor nr. 36). Femeie necunoscută: Stadionul Dinamo (Sos. Ștefan cel Mare), Arsenale Libertății (Parcul Libertății), Buzesti (Str. Buzesti nr. 9-11), Modern (Piața G. Coșbuc nr. 1). Bufonul regelui: Grădina „Buzesti” (Str. Buzesti nr. 9-11). Veselia la Acapulco (completează Artii amatori): Cultural (Piața I. Pintiile nr. 2), Neamul Șoimăreștilor — cinematiscop (ambele serii) — completează Soarele: Înfrîngerea popoarei (Bd. București, Noi), Can-Can — cinematiscop: Excelsior (1 Mai nr. 174). Fernand cowboy (completează Comori de artă românească): Cîrîngăsi (Sos. Cîrîngăsi nr. 42). De doi bani violete: Bucegi (Bd. 1 Mai nr. 57 — rulează și la grădini). Fădurea spînzuraților — cinematiscop (ambele serii) — completează Delta, raiul albinoilor: Unirea (Bd. 1 Mai nr. 143 — rulează și la grădini). Flut căpitanului Wood — cinematiscop (completează Secolul glădiei omenești): Tomis (Calea Văcărești nr. 21; rulează și la grădini), Melodia (Sos. Ștefan cel Mare, colț Str. Lizeanu). Donă ești de Melicida Nănan (Calea Dușesti nr. 97). Bine ați venit (completează Bălețul negru din Senegal): Munca (Sos. Mihai Bravu nr. 221). Cosmos (completează Jortă Irens — Sos. Pantelimon nr. 89). Oliver Twist: Poplar (Str. Măgureni nr. 31). Wlanetou — cinematiscop (completează Iosif Kelmanski): Arta (Calea Căilăreși nr. 153; rulează și la grădini), Drumul Sării (Str. Drumul Sării nr. 30). Cronica unei crime — cinematiscop (completează Eu și oglinzii): Mosilor (Calea Mosilor nr. 221; rulează și la grădini), Scaramouche — cinematiscop (completează Pioniera nr. 3/1965): Viitorul (Str. M. Eminescu nr. 127). Animalele (completează Pioniera nr. 3/1965): Colentina (Sos. Colentina nr. 84; rulează și la grădini). Hochești — cinematiscop (completează Golezia): Volga (Sos. I. Pintiile nr. 61). Hanka: Rahova (Calea Rahovei nr. 119; rulează și la grădini). Raby Mátys: Progresul (Sos. Giurgiului nr. 3). Dă-i înaltă sără grîjă (completează Soare în stele): Lira (Calea 13 Septembrie nr. 196 — rulează și la grădini). Merii sălbatice (completează Putul de vultur): Ferentari (Calea Ferentari nr. 86). Numă cu peripetii (completează Locuina): Cotroceni (Sos. Cotroceni nr. 9). Arena circului (completează Dincolo de cercul polar): Pacea (Bd. Ungureni nr. 70-72). Regina cinematografic: Grădina „Vitan” (Calea Dușesti), Parcul vesel: Grădina „Progresul-Parc” (Piața Libertății). Cum se reusește în dragoste: Expoziția realizării economiei naționale a R.P.R. (Piața Șcînteii).

TELEVIZIUNE

Orele 19.00 — Jurnalul televiziunii. 19.20 — Pentru pionieri și seniori. Cum se întocmește un insectar. 19.50 — Orizont 70. 20.10 — Spectacolele săptămîni. 20.25 — Filmul documentar „Piclind natura”. 20.45 — Televiziunea. 21.00 — „Frumosele nopți de iunie”. Transmisiunea de la Moscova. 21.40 — Noi cete muzicale pe harta țării. În încheiere: buletin de știri, buletin meteorologic.

Cum e vremea

ieri în țară: Vremea a fost călduroasă, cu cer variabil. În cursul după-amiezii s-au semnalat averse locale. Insoțite de descărcări electrice în Banat și nordul Dobrogei și izolat în regiunea de nord. Vîntul a suflat slab pînă la prînz. Temperatura aerului la ora 14 înregistra valori cuprinse între 21 de grade la Intorsura Buzului și Bercel și 31 de grade la Bălești și Căilăreși. În București: Vremea a fost frumoasă, cu cer temporar noros. Temperatura maximă a atins 32 de grade. — Timpul probabil pentru zilele de 6, 7 și 8 Iulie. În țară: Vremea va fi variabilă, mai ales în prima parte a intervalului. Cerul va fi schimbător. Vor cădea plozi sub formă de averse, însoțite izolat de descărcări electrice. Vîntul va sufla slab pînă la prînz și moderat în restul zilei. Temperatura în creștere. Minime vor fi cuprinse între 12 și 22 de grade, iar maximele între 22 și 32 de grade. În București: Vremea schimbătoare, mai ales în începutul intervalului. Tendințe de ploie slabă. Temperatura în creștere.

SPORT SPORT SPORT

CUPA R.P.R. LA FOTBAL

CLUJUL ȘI PITEȘTIUL ÎN FINALĂ

La 11 iulie, pe stadionul „23 August” din Capitală, președintele...

timp; dezorientată, îl lasă nemarcat pe Naghi la numai 3-4 m în fața porții lui Uțu.

Victorioși cu 1-0, dinamoviștii din Pitești și-au asigurat astfel calificarea în finală.

CINE ȘTIE SĂ LUPTA CÎȘTIGĂ

Meciul de la Pitești, dintre Dinamo București și Dinamo Pitești, pare să fie importantă, bucură...

Campionii preiau inițiativa. Atacă în viteză, depășesc primul esalon defensiv al piteștenilor...

AVANTAJUL TINEREȚII

Semifinala de la Brașov (Știința Cluj - Progresul București) a avut, de asemenea, un deznădămint neașteptat: clujeșii s-au calificat pe baza meciului...

Încă de la primele schimburi de mingi s-a văzut clar că echipa campioanelor privește cu ușurință partida.

Joc la disperare (iază din meciul disputat ieri la Pitești) Foto: M. Clor

MONDIALELE DE FLORETĂ - FEMEI

- 1. Galina Gorohova (U.R.S.S.) 2. Olga Urban-Szabo (România)

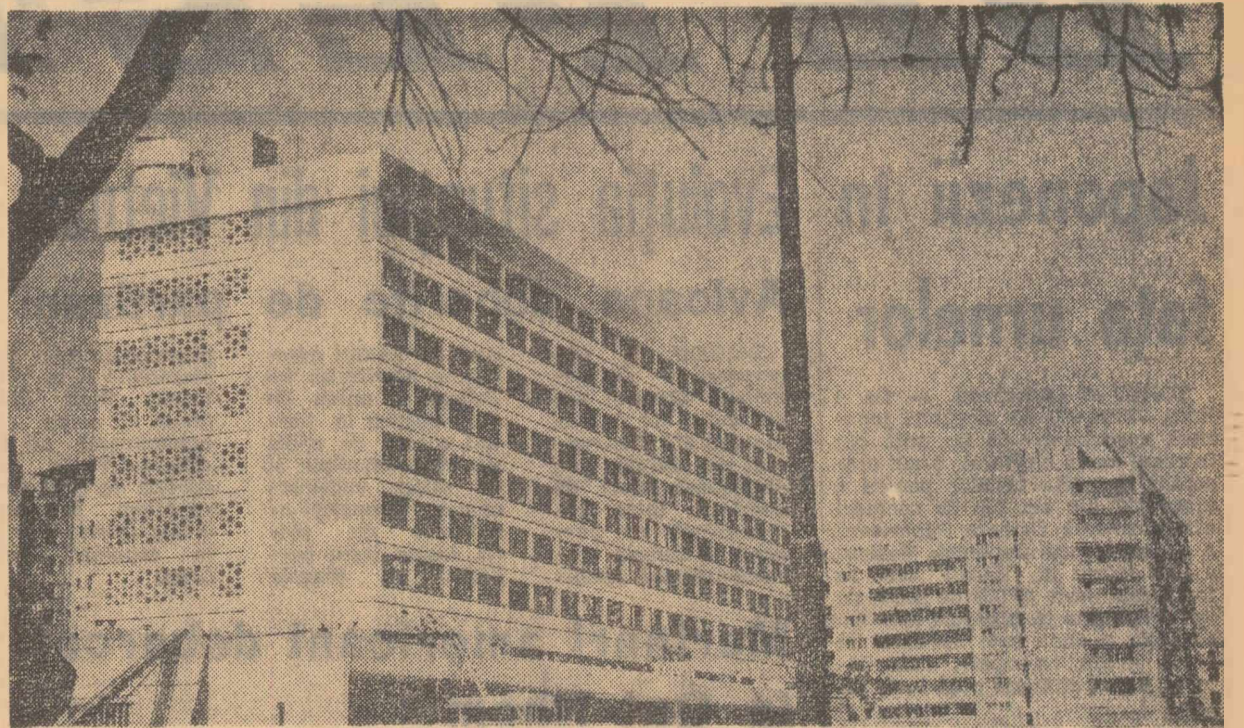
PARIS 4 (Agerpres). - Duminică seara în sala „Coubertin” din Paris a fost cunoscută noua campioană mondială de floretă.

Finala a fost așteptată cu mare interes, majoritatea specialiștilor acordând credit la fiul mondial unuia dintre cele 4 sportivii române.

PRONOSPORT

Table with 3 columns: Country/Team, Date, and Score/Result. Includes entries for U.R.S.S., Brazilia, România, etc.

Ion DUMITRIU

„HOTEL NORD” - o nouă și impunătoare construcție pe Calea Griviței din Capitală

Cronica zilei

Delegația parlamentară franceză condusă de Maurice Schumann, președintele comisiei de afaceri externe a Adunării Naționale Franceze...

un scurt popas la sediul Sfatului popular al orașului Constanța, unde președintele Petre Nicolae...

nord, Eforie-sud și stațiunea experimentală Dobrogea.

Cu prilejul Zilei luptătorului din R. S. F. Iugoslavia, duminică a avut loc la Cimitirul Eroilor din Timișoara solemnitatea depunerii de coroane de flori la mormintele unuia grup de ostași iugoslavi căzuți pe teritoriul regiunii Banat...

În aceeași zi, o solemnitate asemănătoare a avut loc și la Cimitirul Eroilor din Arad, unde sînt înmormîntați luptători iugoslavi care s-au jertfit în primul război mondial.

MAREA VALOARE A LEMNULUI

(Urmare din pag. I-a)

Realizarea programului de reforestare și exploatare a pădurilor este asigurată de fonduri de investiții importante alocate de stat pentru mecanizarea intensă a principalelor operații de lucru...

gire a cadrului în care lemnul și-a găsit o utilizare rațională este exprimată sintetic de următorul exemplu: în acest an, valoarea produselor obținute dintr-un metru cub de masă lemnoasă...

(Urmare din pag. I-a)

Poate că ceea ce te izbește cel mai mult cînd te întorci în satul de azi este ieșirea lui din izolarea patriarhală de altădată, legătura sa largă, directă și complexă cu lumea, știuturile sa - ca o celulă vie - în prezentul socialist al patriei.

Campionatele universitare

Finalele campionatelor republicane universitare la jocuri sportive continuă pe mai multe baze sportive din Capitală.

Ciclism pe litoral

CONSTANTA (prin telefon). - La sfîrșitul săptămînii trecute, cicliștii noștri au participat pe litoral la două importante competiții interne: campionatul republican de contracronometru pe echipe (100 km pentru seniori și 50 km pentru juniori)...

(Stea) au reușit să evadeze. „Grosul” plutonului s-a mulțumit cu postura de pasnic urmăritor, nefiind atras nici măcar de lupta pentru locul trei în clasament.

PE SCURT DE PESTE HOTARE

• Aproape 100.000 de spectatori au urmărit duminică la Moscova meciul internațional amical de fotbal dintre echipele U.R.S.S. și Braziliei.

„SCENOGRAFIA” STRĂZII

(Urmare din pag. I-a)

Cred că organele comerciale ar trebui să fiină seama de faptul că o vitrină este mai frumoasă atunci cînd expune mai puține mărfuri, leagă însă de o idee, dăci atunci cînd elalează exponatele tuturor secțiilor, ca pe o listă de prețuri.

Evitarea șablonului, a monotonei, folosirea elementelor care individualizează trebuie să călăuzească și concepția prezentării firmelor, a reclamelor luminoase sau a celor strict grafice.

firmă cu același scris subțiriatic și impersonal, de cele mai multe ori în neharmonioasă combinație de roșu și albastru. O gamă de culori mai bogată și mai multe sisteme de a crea jocuri mobile de lumină ar însufleți prin varietate peisajul citadin.

motiv care să-i scutească pe cei în drept să neglijeze nivelul publicității sub pretext că efortul n-ar mai fi necesar. Un efiș, un program, un panou publicitar bine alcătuit face parte din același act de cultură care a generat și spectacolul, necesită aceeași grijă și exigență artistică.

etc., creînd o prezentare dinamică a filmului. Nici foaierele de lemn nu sînt prea străgătoare. De ce să stea publicul într-un mediu neuf, de săl de așteptare? Inițiativa Teatrului de Comedie, Teatrului Mic, Teatrului „Ion Creangă” de a organiza în foaiere expoziții de artă plastică sînt bine venite; se pot găsi și noi soluții.

Din cele de mai sus rezultă că, indiferent de domeniu, decorația modernă trebuie să se supună și să urmărească anumite principii și legi care nu pot fi ignorate. Obiectele sînt puse în valoare atunci cînd nu sînt înghețate, cînd un fond neutru sau contrastant le scoate în valoare caracteristicile, cînd ansamblul este divers, dar păstrează o concepție unitară, cînd se respectă legile de compoziție plastică.

Problema deosebit de importantă, asupra căreia este necesar să ne concentrăm toate forțele, o constituie continua îmbunătățire a calității produselor. Înzestrarea întreprinderilor cu tehnica modernă, încadrarea lor cu ingineri și tehnicieni bine pregătiți, creșterea calificării muncitorilor vor asigura produselor economice forestiere o calitate superioară.

Importantele realizări obținute sub conducerea partidului în dezvoltarea economiei forestiere în perioada senenalului reprezintă pentru viitorul plan cincinal o bază de gospodărire rațională a patrimoniului forestier, de valorificare superioară și complexă a masei lemnoase. Colectivele întreprinderilor din economia forestieră, specialiștii din institutele de cercetări, de proiectări și din ministere și-au manifestat din nou, cu prilejul dezbaterii proiectelor de Directive, deplina încredere în politica partidului, hotărînd fermă de a-și spori eforturile pentru înfăptuirea sarcinilor ce le revin în noul cincinal.

Japonezii în fața urnelor

TOKIO 4 (Agerpres). — La 4 iulie, 38 600 000 de alegători japonezi, aproximativ 68 la sută din întregul corp electoral, s-au prezentat în fața urnelor pentru a alege 127 din cei 250 de senatori care formează Camera Superioară a parlamentului Japoniei. Votarea a luat sfârșit în cursul serii în toate cele peste 45 000 de secții de vot răspândite în întreaga țară (cu excepția a două sate inundate în urma ploilor torențiale, unde votarea a fost amnată pînă la 11 iulie).

Este prima consultare electorală care are loc de la preluarea conducerii guvernului de către actualul prim-ministru, Eisaku Sato. Ele urmează să indice modificările intervenite în atitudinea corpului electoral de la precedentele alegeri.

Primele rezultate neoficiale ale alegerilor de duminică oferă partidului liberal democrat de guvernământ 16 mandate, iar partidului socialist din opoziție șase mandate. Rezultatele complete ale alegerilor vor fi cunoscute, probabil, în cursul zilei de luni.

ARESTAREA LIDERILOR UNOR PARTIDE DIN ECUADOR

QUITO 4 (Agerpres). — Autoritățile militare ecuatoriene au arestat simbatic pe liderii unor partide politice care se pronunță pentru înlăturarea regimului militar și instaurarea unui regim civil. Aceste partide — în număr de 13 și grupate într-o uniune — hotărâseră ca în ciuda interdicției impuse de autoritățile militare să organizeze săptămîna viitoare mari demonstrații în sprijinul unui guvern civil. Agenția France Presse scrie că printre cei arestați se află și Aurelio Gavila Cajas, vicepreședintele Partidului conservator, și Gonzalo Oleas Zambrano, secretar general al Partidului socialist ecuatorian. Potrivit unor știri, liderii politici arestați au fost imbarcați pe un avion al forțelor aeriene pentru a fi duși în exil, probabil în Paraguay.

Evoluția situației din Vietnam Avioane doborîte de partizani

SAIGON 4 (Agerpres). — În peninsula Camao din Vietnamul de sud, situată la 175 km sud-vest de Saigon, se desfășoară lupte de amploare între deșertările de partizani și trupele guvernamentale sprijinite de unități americane. Partizanii au doborât un avion de recunoaștere la bordul căruia se aflau un pilot american și un ofițer sud-vietnamez. Ocupanții avionului au pierit. Lupte între partizani și trupele

guvernamentale sînt semnalate și în provincia Vinh Binh (unde un avion guvernamental de tip „Skyraider” a fost doborât de tirul partizanilor), în provincia Quang Ngai și în regiunea Vinh Long.

Marinari americani debarcați la Qui Nhom

HANOI 4 (Agerpres). — Misiunea de legătură a înaltului comandament al Armatei populare vietnameze a trimis duminică Comisiei internaționale de supraveghere și control din Vietnam un mesaj în care se arată că la 1 iulie au debarcat pe tîrmul sud-vietnamez, la Qui Nhom, alți 500 de marinari ai flotei a șaptea americane pentru a participa la războiul agresiv. După ce au dus în Vietnamul de sud 60 000 de militari americani, Statele Unite au hotărît recent să trimită alți 20 000 de soldați în încercarea de a ieși din situația extrem de critică în care se află aici.

Bombardarea unor centre populate

HANOI 4 (Agerpres). — Agenția V.N.A. anunță că, la 3 iulie, grupuri de avioane americane au pătuns în mai multe rînduri în spațiul aerian al R. D. Vietnam, bombardînd și mitralind centre populate din provinciile Hoa Binh, Ninh Binh, Thanh Hoa, Nghe Van și Quang Binh.

Australia persistă pe calea aventurii

CANBERRA 4 (Agerpres). — Ministrul australian al armatei, A. J. Forbes, a adresat un apel ofițerilor și soldaților din așa-numitele „forțe militare cetățenești” să se ofere în mod voluntar pentru a participa timp de 12 luni la luptele din Vietnamul de sud. Agenția Reuter citează aprecierea observatorilor politici din Canberra, potrivit căreia apelul ministrului reflectă părerea guvernului

Ky — un aliat compromișor

LONDRA 4 (Agerpres). — „Am fost întrebăat care sînt eroii mei preferați. Am unul singur: Hitler” — cu această declarație își începe interviul primul ministru sud-vietnamez, generalul Cao Ky, publicat de „Sunday Mirror”. Explicîndu-și declarația, Cao Ky spune că în Vietnamul de sud situația a devenit atât de disperată încît în prezent „avem nevoie de patru sau cinci hitleri”. Iată și comentariul făcut de „Sunday Mirror” la acest interviu: „Aliatul nostru: un prim-ministru al cărui erou este Hitler”.

australiană care angajarea sa în Vietnamul de sud va fi, probabil, intensă și de lungă durată. Se pare, continuă agenția, că guvernul a hotărît să formeze mari unități, cu un efectiv total de 28 000 de oameni, pentru a fi trimise în Vietnamul de sud. Se știe că de pe acum se află în Vietnamul de sud trupe regulate australiene cu un efectiv de 1 200 de oameni.

Honduras: GLOANȚE ÎMPOTRIVA ȚĂRANILOR

Comitetul pentru drepturi umane din Honduras a cerut o anchetă în legătură cu asasinarea țăranilor de către armata în satul El Jute din regiunea muntoasă El Progreso.

În scrisoarea trimisă Curții supreme de justiție, președintelui comitetului, Edgardo Paz Bernalca, a cerut pedepsirea vinovaților pentru această crimă, care constituie „un act de violare flagrantă a drepturilor omului”. După cum a arătat Bernalca, trupe ale regimentului militar din Honduras au pătruns în satul El Jute și au ciuruit cu gloanțe pe cîțiva țărani, ale căror cadavre au fost apoi aruncate într-o casă umilă care aparținea uneia dintre victime și căreia i s-a dat foc pentru „a șterge astfel urmele crimei”. Acest genocid, se subliniază în finalul scrisorii, are toată configurația unei crime politice crude.

Împotriva politicii de apartheid

STATE AFRICANE CER CONVOCAREA CONSILIULUI DE SECURITATE

NEW YORK 4 (Agerpres). — Delegațiile a 35 de state africane au hotărît să organizeze săptămîna viitoare o sesiune particulară în care să ia în discuție măsurile pe care le vor mai întreprinde în cadrul campaniei îndreptate împotriva politicii de apartheid duse de guvernul rasist al Republicii Sudafricane.

Între problemele pe care le vor discuta figurează hotărîrea acestor state de a cere convocarea Consiliului de Securitate pentru a lua în dezbateră situația creată, datorită discriminării rasiale, în Republica Sudafricană. Potrivit unor informații, în prezent au loc consultații între aceste delegații, precum și în diverse capitale ale unor state africane pentru a se stabili o dată propice pentru convocarea Consiliului de Securitate.

„Marea Baltică — mare a păcii!”

ROSTOK 4 (Agerpres). — La 4 iulie, la Rostok a început „Săptămîna păcii în regiunea Mării Baltice”, manifestare care se desfășoară sub lozincă „Marea Baltică — mare a păcii!”. Cu acest prilej a avut loc un mare miting.

Au rostit cuvîntări Walter Ulbricht, prim-secretar al C.C. al P.S.U.G. și președinte al Consiliului de Stat al R.D.G., și Willi Stoph, membru al Biroului Politic al C.C. al P.S.U.G. și președinte al Consiliului de Miniștri al R.D.G.

Mai rămin însă 10 000...

WASHINGTON 4 (Agerpres). — Președintele S.U.A., Lyndon Johnson, a hotărît retragerea din Republica Dominicană a 1 400 de parașutiști nord-americani. Această măsură nu va afecta însă prezența americană în Republica Dominicană, deoarece, după cum menționează agențiile de presă, în această țară vor rămîne peste 10 000 de militari ai Statelor Unite, înglobați în așa-zisele forțe interamericane.

După ceasul al 12-lea

- GHINIONUL SIGURANȚEI
- COUVE DE MURVILLE: „Eu nu mai am ce căuta aici”

Presă străină continuă să acorde spații largi eșecului recentelor negocieri, de la Bruxelles, în problema finanțării politicii agricole comune a „celor șase”. Corespondenții de presă la fața locului relatează că spre miezul nopții de Joi atmosfera la Bruxelles devenise foarte încordată. Ca un făcut, două minute după ora 12 sala de ședințe s-a cututand în întuneric, pentru că s-au ars siguranțele. Apoi miniștrii „celor șase” s-au retras în sala cunoscută sub denumirea de „sala catastrofelor”. Peste o oră cincisprezece minute, Couve de Murville, care a prezidat ședința, a declarat: „Din păcate, sîntem nevoiți să declarăm că între noi nu există unanimitate în problemele cele mai importante, că am suferit un eșec și că, de aceea, trebuie să punem capăt discuțiilor”.

Din „sala catastrofelor”, relatează corespondenții străini, miniștrii n-au ieșit laolaltă. Ministrul olandez Luns a părăsit ședința încă înainte de închiderea ei oficială, Couve de Murville, intenționînd să intre în sala unde se ținea conferința de presă și văzînd că delegația vest-germană se afla la masa, s-a întors, aruncînd în treacă ziaristilor: „În cazul acesta eu nu mai am ce căuta aici”. El a revenit abia după ce miniștrii afacerilor externe vest-german Schröder a părăsit sala.

Iată ce scriu despre cauzele eșecului de la Bruxelles ziarul „New York Times” și „Le Monde”:

„PIAȚA COMUNĂ sub semnul întrebării”

„Guvernul francez a pus la îndoială viitorul Pieței comune și a amenințat, de fapt, cu blocarea tuturor măsurilor viitoare care ar putea fi întreprinse în vederea integrării vest-europene.

Ministrul informațiilor, Alain Peyrefitte, a adăugat că Franța «nu prevede nici un fel de intrinzi pe viitor» ale consiliilor Pieței comune. El a făcut aluzie la faptul că, pe lângă înghetarea Pieței comune în stadiul său actual, Franța ar putea hotărî abrogarea rezultatelor obținute pînă în prezent.

Franzezii au sentimentul că sînt înțeleși de a se situa pe această poziție, întrucît n-a fost onorat angajamentul privind agricultura. Ei se consideră liberi să ceară o revenire la tarifele vechi, mai mici decât cele existente în prezent.

Oficialitățile franceze au arătat că, deoarece țările membre ale comunității nu vor

să-și respecte cuvîntul, întreaga organizație se află sub semnul întrebării. Aceleași cercuri au „demascat” întransigența olandezilor și italienilor, care au fost în fruntea luptei împotriva delegației franceze. Dar deosebit de nemulțumite s-au arătat oficialitățile franceze față de vest-germanii care, pe al căror sprijin contasera înaintea R.F.G. a promis să fie alături de Franța, dar apoi și-a schimbat părerea. Unele oficialități franceze au dat vina pe Statele Unite. Ele suspectează că Washingtonul a exercitat presiuni asupra guvernului condus de cancelarul Erhard, pentru ca acesta să adopte o poziție anti-franceză.

Americanii au vrut ca întâlnirea de la Bruxelles să-l impacioneze pe generalul de Gaulle, pentru a arăta în mod clar că acesta nu-și poate impune voința asupra restului Europei (occidentale)».

Fondul problemei: INTERESELE NU COINCID

„Pînă acum șansa a suris înfocăuna miniștrilor celor șase, la terminarea fiecărei conferințe dramatice ce avea ca obiect politica agricolă comună. De data aceasta, destulul nu le-a mai fost favorabil. Frica de vid n-a fost suficientă pentru a înlătura obstacolele. Astfel, această dată de 1 iulie 1965 se va înscrie, fără îndoială, printre cele mai sumbre în anele Pieței comune, iar criza care începe va fi, probabil, mai gravă decît aceea care a urmat după ruperea negocierilor cu Marea Britanie.

Cum de s-a ajuns aici? Dincolo de peripejiile de ultimă oră, mercede ce de obicei prin surprize, schimburi de concesi, re-

veniri etc., poziția intereselor este inconfortabilă aceea care a semănat de la început confuzie în aceste negocieri. După ce a făcut eforturi laudabile în direcția italianilor pentru a amoniza scînteie financiare pe care politica agricolă comună ar fi avut-o pentru ei, Giscard d'Estaing a lansat această frază în consiliul celor șase: «Există o circumferință și există un centru. Centrul negocierilor de astăzi este reglementarea financiară agricolă. Unul, de fapt, în aceste noapți centrul și unde circumferința».

De mult timp, pentru olandezi, ca și pentru comisia Hallstein, pentru italieni și, în sfîrșit, pentru germani, „centrul” era viitorul politic al Europei (occidentale) și nu al economiei. Se putea oare răspunde prin concesi economice revendicările politice? Franța a crezut-o. Ea s-a înșelat. Singura ei consolare este, fără îndoială, de a-și putea spune că nu e singura care s-a înșelat. Comisia Hallstein a crezut că poate forța decanțele Europei celor șase, propunînd un fel de „luș înaintea”, pornind de la finanțarea „Europei verzi” pentru a se ajunge la un buget federal, controlat de Parlamentul european. Înseamnă că a avut o părere prea bună despre forțele sale și despre logică, într-o lume unde interesele națiunilor și cele ale unei Europe unite nu coincid.

PE ȚĂRMURILE CORNULUI DE AUR

(Urmare din pag. 1-a)

Majoritatea întreprinderilor (43 la sută) sînt din domeniul industriei textile, care, în ultimii ani, a înregistrat o creștere puternică. Avem apoi numeroase întreprinderi ale industriei alimentare (14 la sută), ale industriei de piele, ale industriei chimice, ale industriei de montaj (de pildă pentru frigider, mașini de spălat etc.). Folosim un personal de aproximativ 100 000 de muncitori. Investițiile însumau în anul 1963 un total de 445 de milioane lire turcești, dintre care 245 milioane lire erau investiții străine. (41 la sută capital american, 24 la sută olandez, 18 la sută italian).

Istanbulul, continuă interlocautorul meu, este totodată cel mai mare centru de import al țării, circa 70 la sută din importuri soi-sind act. Importăm în decembrie echipament industrial în valoare de un miliard lire anual, cereale (în cadrul ajutorului primit din surplusul de alimente americane) în valoare de 500 milioane lire și petrol (700 milioane tone). Ați observat, desigur, că în ultima vreme o parte a opiniei publice din țara noastră este agitată din cauza acestui ultim punct al importurilor, pe care-l socotesc dezavantajos pentru economia națională. Un membru al parlamentului a susținut că societățile străine care importă petrolul îl vind pe piața turcă la un preț superior cu 35 la sută prețului de pe piața mondială. După decepția suferită de noi din partea S.U.A. în chestiunea cipriotă, problema petrolului este al doilea factor care hrănește valul de antiamericanism existent în prezent în Turcia, îmi explică dl. Şener.

În domeniul exportului (centrul cel mai important de export este portul Izmir) am înregistrat în ultimii ani unele progrese, dar balanța de plăți a ră-

zil rămîne delicată, exportul nostru fiind încă mult inferior importului.

Silind-ne să mărim exporturile, dăm totodată atenție așa-numitelor venituri invizibile, printre care în primul rînd turismului. Iată de ce am primit cu satisfacție înțelegerea dintre organizațiile de turism din Turcia și România, în baza căreia motonava „Transilvania” și-a reluat cu începere de la 1 iunie cursele pe care le face de trei ori pe săptămîna, aducînd de la Constanța turiști străini care-și petrec vacanța în România și doresc să includă în ea și vizitarea Istanbulului. Acordul este un bun exemplu al avantajelor pe care țările noastre li pot oferi din colaborarea reciprocă. Dl. Şener îmi spune apoi că, după părerea lui, legăturile economice și comerciale dintre țările noastre ar trebui să se intensifice în general. De aceea, crede că plecarea unei delegații turce de experți economici la București anunțată în ziare este un lucru foarte bun. Turcii nutresc, în general, sentimente de simpatie față de România, încheie dînsul.

O dovadă despre campania ce se dezvoltă în Turcia în chestiunea petrolului am văzut-o cînd ieșeam din localul Camerei de industrie. Pe caldarul multor străzi tuse-seră înscris peste noaptea, cu litere mari, albe, lozinci care cereau: „Iată-ți cu societățile străine”, „Destul cu imperialismul”, „Petrolul să fie naționalizat”, „Turcia nu va deveni niciodată nici un Vietnam, nici o Republică Dominicană”. Lozincile purtau o dublă semnătură: „Asociațiile studențești și sindacatele turcești”.

O altă dovadă că în Turcia se petrece ceva nou mi-a furnizat-o... un film. Titlul lui: „Karanlık Uyananlar” (Cei ce se trezesc în întuneric). Acțiunea se petrece într-o fabrică de vopsele și este

istoricul unei greve, în cursul căreia se făcuse constituția sindicală și de clasă a muncitorilor. Pe ecran, sindicaliștii cinstiți, care apără drepturile muncitorilor, luptă cu patronul, cu membrii sindicatului galben, care pentru bani sînt gata să facă orice mișcare, cu agenții capitalului străin, care vor să desființeze industria națională. Viața populației din mahalalele mîrginașe și mizerie ale orașului este pusă în contrast cu viața opulentă a cercurilor patronale.

După cite am aflat, nu a fost ușor de obținut autorizația pentru prezentarea acestui film, realizat de un grup de cinești progresiști în frunte cu regizorul Ertuğrul Günay. Cereurile muncitorești, sindicale și studențești care au exercitat presiuni în acest scop socotesc aprobarea obținută ca o victorie a lor. „Consider acest film ca o reușită excepțională ce merită să fie larg cunoscută atât în țară cît și peste hotare, mi-a spus dl. Semih Turul, unul din cei mai cunoscuți critici cinematografici din Turcia”.

Noul din viața politică, socială și culturală a Turciei — dezbateră pozițiilor și creațiilor progresiste — nu se dezvoltă fără piedici. Dimpotrivă, forțele politice de dreapta și de extremă dreapta din această țară agită sperietorarea „pericolului comunist” și duc o învesunată campanie cu scopul de a compromite pe purtătorii ideilor înaintate. Dar pe biroul ziaristului Cetin Altan, care este una din fîntele de predilecție ale acestor încercări de denigrare, am văzut un teanc de scrisori de solidarizare și sprijin sosite din partea cititorilor.

Pentru prima dată primesc scrisori de la țărani — mi-a spus un jurnalist emoționat ziarist progresist. În felul lor, sînt vestitii ai zilelor de mîine.

Tancuri și soldați ai trupelor guvernamentale sud-vietnameze patrulînd prin Saigon după declararea stării de război

SCURTE ȘTIRI

ROMA. Președintele Republicii Chile, Eduardo Frei, care se află în vizită oficială în Italia, a avut întrevederi cu președintele italian Saragat.

LONDRA. Pe aeroportul din Londra, Reginald Maudling, unul din liderii partidului conservator, care a făcut o vizită în Uniunea Sovietică la invitația grupului parlamentar al U.R.S.S., a declarat, între altele, că la Moscova a avut tratative utile în legătură cu comerțul anglo-sovietic.

RIO DE JANEIRO. Consiliul național al securității al Braziliei a hotărît, în cadrul unei ședințe speciale la care a participat și președintele Castello Branco, anularea decretului de expropriere a rafinărilor particulare de petrol din țară.

Ciocniri violente în partidul Mapai

TEL AVIV. În cadrul unei reuniuni a partidului israelian Mapai, care a avut loc în localitatea Ashdod, s-au produs simțăminte, pentru prima oară, ciocniri violente între partizanii fostului premier Ben Gurion și cei al actualului premier și lider al partidului, Eshkol. Mai multe persoane au fost rănite.

Pentru prima dată primesc scrisori de la țărani — mi-a spus un jurnalist emoționat ziarist progresist. În felul lor, sînt vestitii ai zilelor de mîine.

PEKIN. După vizita în Republica Arabă Unită, Cui En-lai, premierul Consiliului de Stat al R. P. Chineze, s-a întors la Pekin.

LONDRA. Luînd cuvîntul simbatic în localitatea Swansea (țara Galilor) cu prilejul unei reuniuni a Partidului laburist, ministrul finanțelor al Marii Britanii, J. Callaghan, a declarat că „deficitul balanței de plăți a Angliei a fost, este și va continua să fie un factor de frînare pentru fiecare hotărîre a guvernului laburist”.

WASHINGTON. Ministerul de Finanțe al S.U.A. a anunțat că pentru prima oară în ultimii 30 de ani stocul de argint al S.U.A. a scăzut sub un miliard de uncii. De la începutul anului curent stocul a scăzut cu 207 milioane uncii.

DAMASC. La 4 iulie a sosit la Damasc o delegație economică a R. D. Germane care va purta tratative cu guvernul Republicii Arabe Siria în scopul dezvoltării colaborării economice, tehnice și culturale dintre cele două țări.

ELVEȚIA. Zăpezile care au căzut în acest an în Alpi au durat mai mult ca de obicei. Treacătoarea Klausen a fost printre cele din urmă care au fost redat circulației